ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πῶς δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἀριθμὸν ὃν διενοήθη ἄλλος τις;

Διάφοροι τρόποι ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτο, ὧν τινας ἐκτίθεμεν ἐνταῦθα.

Πρῶτος τρόπος. — Προτείνομεν εἴς πρόσωπόν τι νὰ διανοηθῇ ἕνα οἱονδήποτε ἀριθμόν. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ζητοῦμεν ν' ἀφαιρέσῃ 1, τὸν δὲ ὑπολειπόμενον νὰ διπλασιάσῃ καὶ ἐκ τοῦ διπλασιασθέντος νὰ ἀφαιρέσῃ πάλιν 1· εἰς τὸν ὑπολειφθέντα ἀριθμὸν νὰ προσθέσῃ τὸν ἀριθμόν, ὃν ἀπ' ἀρχῆς διενοήθη, μεθ' ὃ νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ὅλον ἄθροισμα τῶν προστεθέντων. Ἐὰν τώρα εἰς τοῦτο προσθέσωμεν ἀκόμη 3 καὶ λάβωμεν τὸ τρίτον τοῦ τελευταίου ἀθροίσματος, ἔχομεν ἀλανθάστως τὸν κατὰ νοῦν ληφθέντα ἀριθμόν.

Παράδειγμα. — Ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς εἶνε 20. Ἀφαιρουμένου ἐξ αὐτοῦ 1 μένει 19 ὅπερ διπλασιαζόμενον γίνεται 38· ἀφαιρουμένου καὶ ἐκ τούτου 1 μένει 37, εἰς τὸ ὁποῖον προστιθεμένου τοῦ κατὰ νοῦν ληφθέντος ἀριθμοῦ 20 ἀποτελεῖται ἄθροισμα 57, εἰς ὃ προσθέτοντες ἐν τέλει 3 ἔχομεν 60, οὗτινος τὸ τρίτον εἶνε ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς 20.

Δεύτερος τρόπος — Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ διανοηθέντος τὸν ἀριθμὸν νὰ τριπλασιάσῃ αὐτόν, εἰς δὲ τὸ γινόμενον νὰ προσθέσῃ 1 καὶ τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο νὰ πολλαπλασιάσῃ πάλιν ἐπὶ 3, εἰς τοῦτο δὲ τὸ γινόμενον νὰ προσθέσῃ τὸν κατὰ νοῦν ληφθέντα ἀριθμόν, καὶ νὰ εἴπῃ ἡμῖν τὸ οὕτως ἀποτελεσθὲν ποσόν. Ἐὰν τώρα ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ ἀφαιρέσωμεν 3, ἔχομεν ἀριθμὸν δεκαπλάσιον τοῦ κατὰ νοῦν ληφθέντος· ἐπομένως δὲν ἔχομεν ἢ νὰ λάβωμεν τὸ δέκατον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἵνα ἔχωμεν τὸν κατὰ νοῦν ληφθέντα ἀριθμόν.

Παράδειγμα. — Ὑποτεθήτω ὅτι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς εἶνε 7· οὗτος τριπλασιαζόμενος γίνεται 21, προσθήκῃ δὲ τοῦ 1 γίνεται 22, ὅπερ τριπλασιαζόμενον πάλιν παράγει τὸν ἀριθμὸν 66, ὅστις διὰ προσθήκης τοῦ 7 γίνεται 73. Ἀφαιρουμένου 3 μένει 70, ἤτοι τὸ δεκαπλάσιον τοῦ κατὰ νοῦν ληφθέντος ἀριθμοῦ 7.

Τρίτος τρόπος. — Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον διενοήθη τὸν ἀριθμὸν νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐφ' ἑαυτόν, ἤτοι νὰ λάβῃ τὸ τετράγωνον αὐτοῦ, καὶ νὰ σημειώσῃ αὐτὸ κατὰ μέρος. Εἶτα ζητοῦμεν νὰ προσθέσῃ 1 εἰς τὸν ἀριθμόν, ὃν διενοήθη, τὸ δὲ ἄθροισμα νὰ πολλαπλασιάσῃ πάλιν ἐφ' ἑαυτό. Τούτου γενομένου, ζητοῦμεν νὰ μᾶς εἴπῃ τὴν διαφορὰν τῶν δύο γινομένων. Τὴν διαφορὰν ταύτην, ἥτις ἀναγκαίως ἔσται ἀριθμὸς περιττός, διαιροῦμεν εἰς δύο ὅσον ἐνδέχεται ἴσα μέρη, τούτων δὲ τὸ μικρότερον θὰ εἶνε ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμός.

Παράδειγμα — Τεθήτω ὅτι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς εἶνε 10. Τὸ τετράγωνον αὐτοῦ, ἤτοι τὸ γινόμενον αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτόν, εἶνε 100. Ἀφ' ἑτέρου ἐὰν εἰς τὸν 10 προστεθῇ 1 γίνεται 11, οὗτινος τὸ τετράγωνον εἶνε 121. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων 100 καὶ 121 διαφορὰ εἶνε 21, τῆς ὁποίας τὸ μικρότερον ἥμισυ εἶνε 10, ἤτοι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμός.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 4 Μαΐου 1880. Δ. Κ.

1129.

Πόθεν προῆλθεν ἡ δημώδης ἔκφρασις «Ῥίπτω σκόνιν 'ς τὰ 'μμάτια»;

1130.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δοθήσεται ἓν βιβλίον].

. . . . I
. . .
. .
. . . .
I . . . .

Μάϊος τοῦ 1880. Κ. Θ. Λ.

1131.

Εὑρὲ τρεῖς ἀριθμούς, ὧν τὸ ἄθροισμα νὰ ἀνέρχηται εἰς 192, καὶ ἐξ ὧν ὁ μὲν δεύτερος ἀριθμὸς νὰ ἦνε ἴσος τῷ πρώτῳ + 4, ὁ δὲ τρίτος νὰ εἶνε μεγαλίτερος τοῦ ἀθροίσματος τῶν δύο ἄλλων κατὰ 8.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1880. ?

1132.

Θεότης εἶμαι καὶ νῆσος τ' ὅλον,
ἐν ταῖς σποράσι κ' ἐγὼ σποράς,
δὲν εἶμαι πρᾶγμα ἐκ τῶν δυσκόλων,
εἰς τὸ Αἰγαῖον μὲ ἀπαντᾷς.
Τὸ μικρὸν σῶμά μου νὰ χωρίσῃς
ἐπιτηδείως ἂν δυνηθῇς,
μὲ θαυμασμόν σου θὰ ἀπαντήσῃς
δύο τοῦ λόγου μέρη εὐθύς.
Ἂν δ' ἀντιστρόφως μὲ ἀπαγγείλῃς,
ἀφεὶς ἓν γράμμα τὸ τελικόν,
ἐκ τῆς ἰδίας γεννῶμαι ὕλης
ζῷόν τι αἴφνης οἰκιακόν.
Ἂν δ' ἡ κακή μου τὸ φέρῃ Μοῖρα
ἡ ζώωσίς μου νὰ προδοθῇ
κ' ἐχθροῦ ἀσπόνδου νὰ γείνω θήρα
κ' ἡ κεφαλή μου καταβρωθῇ,
καιρὸν δὲν χάνω, μεταμορφοῦμαι
εἰς ἄλλο ζῷον καὶ δὲν φοβοῦμαι
τὸν ἄσπονδόν μου λάβρον ἐχθρόν. Μ. Γ.

1133.

Mot carré.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δοθήσεται ἀμοιβή τις.]

En mer devant un port.—En Afrique. — En Sicile.—
Et celui qu'aux enfers fit descendre Virgile.

1134.

Rébus.

A +
1 E SS P RÉ
E que

1135.

Anagramme

Les buissons de lilas sont ma parure en France;
Retournez mes cinq pieds: je vous fais concurrence.

1136.

Éprouve-t-on une douleur subite?
Est-on pressé, froissé, suffoqué de chaleur?
Soudain chacun me prononce de suite.
De mes trois pieds, l'un d'eux changé, lecteur,
Et replacé de queue en tête,
Me donne un sens tout different;
Alors je suis cet être divaguant,
Se croyant roi, sophi, sultan, prophète,
Suivant son idée et son goût.
Enfin, dans certain jeu, l'on me place debout.

ΛΥΣΕΙΣ

1123.

Ἄ ν α ξ
ν ο μ ἡ
ἆ μ α ρ
ξ η ρ ά

[Ἆμαρ δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ἦμαρ=ἡμέρα]

1124.

Δύο ἀπομακρύνουν ἀφ' ἡμῶν τοὺς φίλους, ἡ εὐτυχία των, ἡ μὴ ἔχουσα τὴν χρείαν ἡμῶν, καὶ ἡ δυστυχία μας, ἥτις δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀνάγκην αὐτῶν.

1125.

Neige — Génie — Égine.

1126.

Troyes, Foix, Cette (3 fois 7)=21.

1127.

L O U P
O R N E
U N A U
P E U R

1128.

Sourire.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Μετάφρασις τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 146 τοῦ Δελτίου γαλλικοῦ ἑξαστίχου (855).

Ἐν Βερολίνῳ 4 Μαΐου 1880. Α. Ρ. Ρ.

Ὅτι γυναῖκα εἶδες λαλοῦσαν χωρὶς γλώσσης
μοὶ λέγεις. Μὴ ὀμόσῃς·
Συγκατανεύω.
Πῶς εἶδες πλὴν γυναῖκα τὴν κεκτημένην γλῶσσαν
καὶ ὅμως σιωπῶσαν,
δὲν σὲ πιστεύω.

Ἀθήνησι τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.